

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پیژند پانیه

نوم: رونی سیند

لیکوال، شاعر: محمود حمیدزی

کمپوزر: محمود حمیدزی

دقلمی لیکنی نیته: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجری لمریز کالونه

ڊالی

په ډېره مینه ډاکټاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځي دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کړبڼه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تڼر سره راغونډیو.

رون سڀيند

دشاعر خبري

دالله جل جلاله په ستر او سپيڅلي نامه. درودونه او سلامونه دي
دمؤمنانو پر جانان، دبنکلو پر بنکلي حضرت محمد مصطی صلی الله
عليه وسلم باندې وي.

پښتو ژبه دخپل تاريخ په اوږدو کې وياړلي اونوموړي ادیبان لري.
دپښتو ژبې ادب یو بډایه ادب دی، چې دمنظومو اومنثرو اثارو
پکښي کمی نسته، خولا هم پښتو ژبه ډېر کارته اړتیا لري ترڅو په
پوره ډول یوه بډایه ژبه سي، همدې موخې ته درسیدا په پار ډېر
پښتانه وگړي شپه او ورځ کار کوي اودخپلې خوږې ژبې لپاره نظم
اونثرلیکي .

زه د ادب پالو وگړو ددې هڅوڅخه دیوپښتون وگړي په حیث ډېره
مننه کوم، هیله ده زمور بنکلي ژبه نوره هم ددوی دزیار لکبله
بډایه سي.

ما هم دخپلې خوږې ژبې پښتو سره دمینې لکبله قلم یوازي ندی
پریښی، لیک پرې کوم، نثرلیکم نظم پسي دخیال په بیړۍ کې دالهام
په سمندر کې لټون کوم، کله کله یې په نیمگړي بدن وموندم او
زخمي زخمي یې در ساحله راوړسوم.

زه ځان ته شاعر نه وایم: دشاعر مقام بلها لوی مقام دی! زما دخپلې
خوږې ژبې سره مینه ده او دا مینه وه چې زه یې دي ته اړ کړم
چې شعر، نظم ولیکم او داتولگه چې زما دنظمونو، شعرونو لومړی
ټولگه ده، ستاسو درنو تر لاسونو پور یې در ورسوم ترڅو زما
آندونه تاسوته بر بند، که شوني وي ورڅخه گټه پورته کړئ او
خپله ادبي تنده په ماته کړئ. زه دالله جل جلاله شکر اداکوم چې زه
یې په خپل دي مهربانی ونازولم! زما شعرونه کیدای سي
ډېرنیمگړتیا وي ولري اوزه ستاسوڅخه په ډېر درناوي هیله کوم
چې زما درنیمگړتیاو ماته راتېر اوبخښه راته وکړئ.

***** ۱ *****

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اودسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوپڻتني ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لارڻوونه سوئ وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هر ورو به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏار ڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيري.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورو: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سڀند

زما كيسه

دآندپري مي شڪيدلوته تيار سول
چي په علم د نځار كي رايثار سول

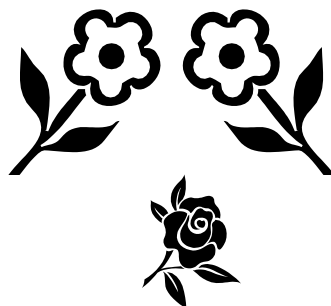
دمغزو مي خريکه وختله پورته
دوگرو پيژندلو كي بيمار سول

دجسونوپه مفهوم كي پات راغلم
زما خيالونه يي معناو كي ناچار سول

علم څه دي درک کول دهر يو چار دي
عالمان په درک کولو كي هوښيار سول

دساگانوپه شمار باندي زه چار کرم
اندمونه مي بديوسه په دار سول

دبنيگنو هتي ز مور په چم كي بندي
حميدزيه خلک نيکو كي په شمار سول

رون سپند

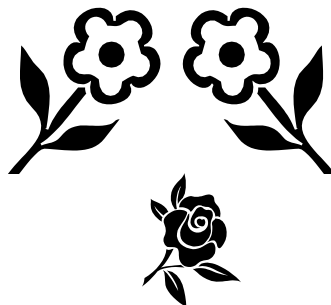
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 بنکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سڀند

دچم کيسه مي

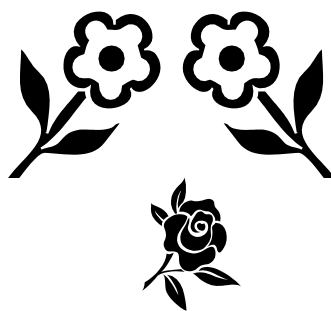
څوڪ دوطن په بربادي باندي اهوڼه كوي
څوڪ دجانان دليدوتري دي غمونه كوي

دلته ارمان اوفكر دواړه په دوو لارو درومي
دلته په نوم باندي لاهم خلك جنگونه كوي

مور دلته توره باندي دغه دنگ چنار شهيدگر
دوى هلته زمور دنگ ميراني صفتونه كوي

نور اجازه راکړه چي خم ددي قاتل محل سه
دلته ورور ورور اوزوى په پلار باندي ظلمونه كوي

ته حميدزى هم دهمدي خلكوپه چم كي اوسي
داخلك ټوله ددي غره خواكي خوبونه كوي

رون سڀند

دخوبنی انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

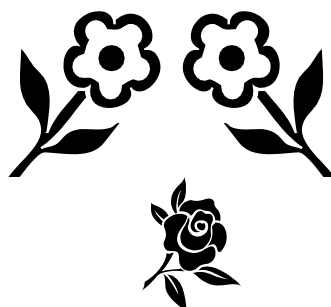
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شوربه جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

زمورن دکلي زلمي وبه خاندي
غز چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسي هله

رون سیند

زما دقام حال

مور د جنگ څخه یوستري
دمودو یولکه مري

چا مو وینه بهولي
چا د جهل په لاروري

مور یو ورنه خوپه جنگ یو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کړه
چا بموباندي ویشتلي

لادرځوبه مور کړیرو
لاترځوبه یو خوب وري

ز مور قلم سره دوستي ده
مور په توره هم نوموري

راسی جور کړو خپل تاتوبی
د نفاق و تروسوري

حمیدزی لوی وطن غواړم
ر قیبان یې پوره وري

رون سیند

د ناروا جنګونو څخه ستري یو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه یم
توره پریرده په قلم زه بنایسته یم

تیارې نه غواړم په دې بنکلي میهن کې
د روښانو څراغ پوه بلیده یم

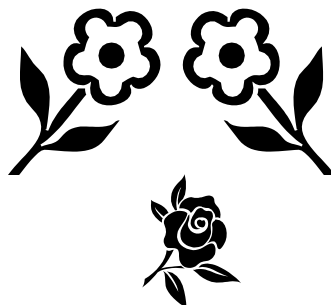
ولاړسه ورکه سه زموږ د بناره څخه لیري
خوارسی جنګه ستا د لاسه په گیله یم

تویان نسي نړولی ښه تکیه ده
د پوهانو په مانی باندي ډاډه یم

ستا شیدي څپي ما خوځوای نسی
غمه ستا په هر یو درد زه اموخته یم

بدې نه لرم په خپل مټین زرګي کې
په همدې باندي په تازه رنگینه یم

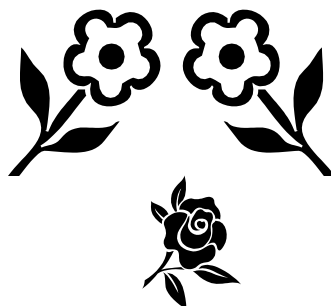
حمیدزیه تا وعدي کړي ټولې ماتې
زه ولاړیم واره ژوند به په وعده یم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سيند

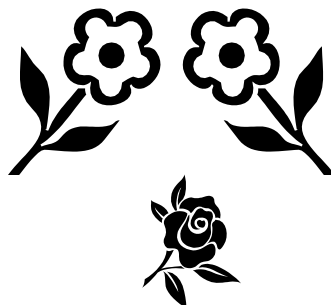
دجانان ستاينه

جانانه لمر سپورمى نه بنكلې يې ته
دنازولونازولوى يې ته

نړى ودانه خو په تاباندي ده
په جهانونو كې بناغلى يې ته

ديدن كولو دى نيكبختي خوشحالي
وره منلوته منلې يې ته

حميدزى توان دى دصفت نه لرم
په گونگه ژبه مي ستايلې يې ته

رون سيند

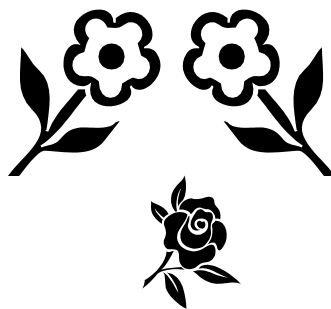
دگل مينه زما زره کي ده
ساگاني ودريري زره دمه کوي
زره چي مي ستاليدو غوښتنه کوي

قربان سمه ستانه عربي جانانه
ستانه خوتول جهان ستاينه کوي

په سلامو باندي مي زره صبروم
کنه زرگی مي زوريدنه کوي

ستا دصفت څخه عاجز عاجزيم
ژبه مي ستاتش يادونه کوي

حميدزی ستانه صدقه سه گله
بس په همدي باندي بسنه کوي

رون سڀند

دژوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لاركي مي دمه لتول

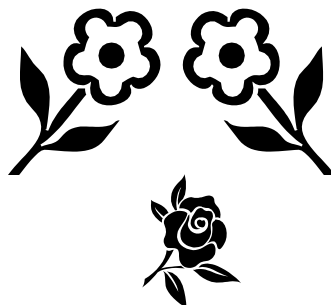
دكتابونويه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو كي ورك
دمعناگانومي كره لتول

دنيموشپودتاريكي دوپري
دچم دپروكي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راخندي هيري سولي
محشر ميدان كي مي سايه لتول

هغه جنون وو كه دميني زور و
حميدزي زهروكي خواره لتول

رون سڀين

يوالي

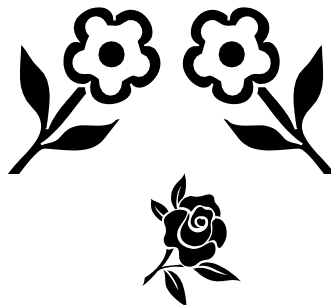
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونو کي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديستنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستري
درقيب خوله کي چي يي ٽبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونيا باندي نادانه عالم
چي کوم عالم څخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدي څخه سلگي دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سرپه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر ادکره بس مولا ووايه

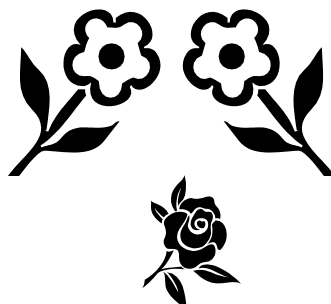
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نورنکره رښتيا ووايه

دچم اوفريبه څخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خای دامتحن دی اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سینه

دزیره درد

دسیتم اوجبرغولی
درخپل اوج رسیدلی

درقیب ظالم گوزارمی
درسینی پوری وتلی

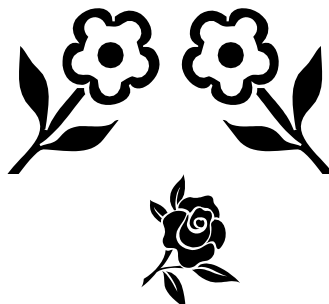
خوک می پلوری تاریخونه
چامی راج دی راوژلی

علت ماکی دی قانع یم
ما زحمت نه دی گالی

که عالم سم متفق سم
ماهه دا هم هاگتلی

که غلام دخپل نفس نسیم
بیابه هله سم بناغلی

بس گیلی کوی لگیادی
حمیدزی دی زره پلورلی

رون سینه

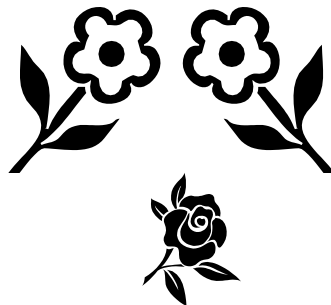
نازولی جانان
دینکلو بنگلی جانان
دپر نازولی جانان

تری صدقه سمه زه
خومره بناغلی جانان

درود و سلام پری وایم
پاک دی سپیخلی جانان

پری دانری روینانه
لمر را ختلی جانان

حمیدی خه ولیکم
الله (ج) ستایلی جانان

رون سڀنڊ

بدبختي ده

جهلت كه ناپوهي ده بدبختي ده
زما پڻتون چي په ڪورگي ده بدبختي ده

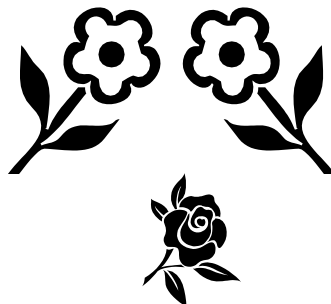
دظلمونو سلسله ده دوختونو
كه موخوبنه ناخوبي ده بدبختي ده

خان دنورو په غمو باندي خبر ڪړه
بي خبره كه خواني ده بدبختي ده

دخپل خان داصلاح خواست الله (ج) ته وڪړه
بي دوعا كه زندگي ده بدبختي ده

دجانان دعشق دزوره خبرمشی
ناروا كه عشقي ده بدبختي ده

حميدزيه دبي ننگوياري پريبرده
دوى سرچي ستا دوستي ده بدبختي ده

رون سڀنڊ

ديريا په لته

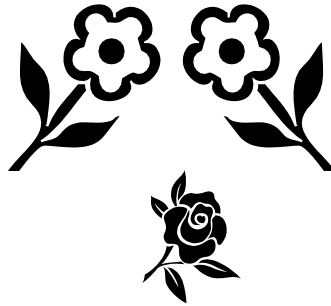
خم په تاريخو کي رڼا موندمه
ورک يمه دخانه دونيا موندمه

يمه په لتون کي دنانيسته جانان
هغه سره گل اوبورا موندمه

داچي گناهونو سره ژوندکوم
خو ا کي د زاهدو تقوا موندمه

خير دي که جونگره کي اوسيرمه
دغه خاي نه هلته کلاموندمه

دلته حميدزيه ملغري سته
زه دملغرو خلا موندمه

رون سیند

محبت دونیا مه کوه نادانه
مشغلاکړه په ذکر ونود سبحانه

حیادار سه خوپه علم شرم مه کړه
که نه ورسته به په جهل یې پښیمانه

محاجرسه دبدیوبدي مه کړه
نیکی کانه در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفاکړه
پرقدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه کوه باننگ سه
دهیوادهرگوبڼه دي کړه ودانه

حاکمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام ورکړه غوغانه

مرضونه دي کړه پاک دخپل زرگي سه
په بنیگنودې تازه کړه خپل ایمانه

یادیده دغریبانودې عدت کړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

درښتینو ملگري کوه بر بندې
په رښتیاکي کامیابي وي در آسمانه

رون سڀند

زمانه در هغوبنه په تاتيريري
در هغوچي دي كتاب وي لار عيانه

يون دي پيل كره حميدزيه نيغه لارده
لار دپوهي وي خوندي دهره زيانه

پند

محبت څخه وي ليري بي خبروي
خينو زروباندي دكركي لوي اثروي

چم اوفريب څخه پريمان چي كوم سري وي
دهغه سره دوستي داوړتغروي

چي جانان ورته دمورؤپلارنه گران وي
ها وگري دازله معتبروي

قلمونه بنكلادپره دهغوكري
چي مغزوكي يي لوي جرري دهنروي

كتابونه تش ليدوباندي خوننده كا
خوريدوكي دشغلويي لوي ثمروي

بنكلاخه ده خو تحفه دلوي الله (ج) ده
په بنكلاباندي مغرورڅله بشروي

رون سڀيند

حميدزي په هاوگروباورنه کا
هاوگري چي دورور سره په شروي

زه د پښتنو تر منځ ناولي: د پور نډکر بنه نه منم
که ديوال د پښتنو تر منځ رارنگ سو
زيری راکړی هغه ورځ به سمه بناد

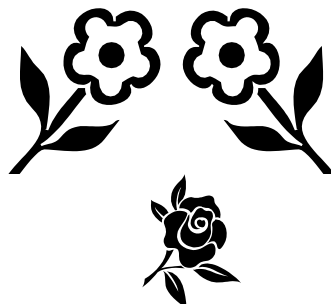
چي هیواد مودسيالا نوسره سيال سي
راپاڅيری جري باسي دفساد

پاچاهي که بيله تاجه دي غوښتله
کچکول واخله دغمونومه کره ياد

ددي هسکو غروسرونو ته که خيرسي
تاريخونه به بر بنديسي د جهاد

دجنگونو سلسلي به هله نه وي
چي مور ورک کړو دخپل منځ څخه تضاد

حميدزي د پښتانه په نوم کرم پخر
پښتانه به تل تر تله وي آزاد

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

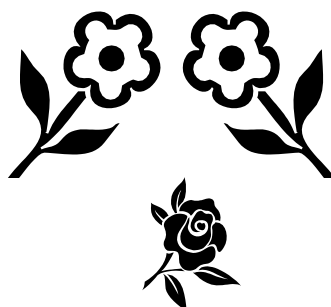
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالۍ کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړې
راکړې بادره دبههار گلونه

رون سيند

ولي خفه نسّم ؟

دنيكۍ اودبدۍ ترمنځ سيالي ده

په دې چم كې دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكې پيرگرم

دقلم په پيرودلوكې سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر

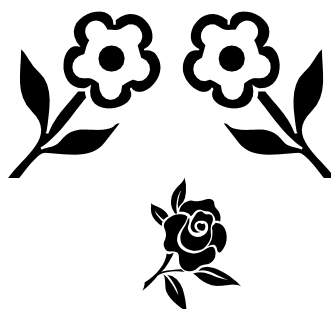
دثواب دگتې وټې بڼه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركړي

په دې كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستاټاټوبي ځكه وړان دي

دې وگړوسره مله بي علمي ده

رون سڀند

توره ليلا

تور نقاب دي په مخ خور دى شاه ليلا
څه بنائيسټ درته دركړى پاڪ مولا

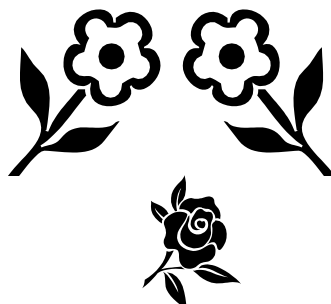
نصيبونه دهغوسى رابيداره
چي خپل سرتيت كړي ستامخ په ژړا

ته پاكي لري سپيڅلي يې گل رنگي
درتا څوك ده رنگي نه په دي دونيا

چي څرمخي ستا ديدن و كړي بنائسته سي
تاكي نور دى تجلي دي ستا په خوا

مئنان درته ولاړ په انتظار دي
ديدنونه دي كوي سهار بيوگه

حميدزيه ستا ليلا څومره بنائسته ده
خيال دي درومي دليلا لورته په غلا

رون سیند

زوریدلی ولس

دظلم زورنه زوریدلی ولس
دپرومـدونه کـریدلی ولس

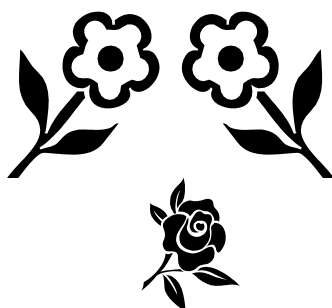
نوردتـویک په خای قلم غواری
دغره دهسکه رالویدلی ولس

چاورله دردچاپـرهرونه ورکړل
وه تورگـرنگ ته غورخـیدلی ولس

نورخپل رقیب ته به خـواب ورکوي
اوس یې کتاب دی پرانیستلی ولس

نوردې چلونوباندي نه غولیري
دپښتون قام دی پوهیدلی ولس

حمیدزی خله به دروغ وایمه
پښتون ازله دی ویارلی ولس

رون سیند

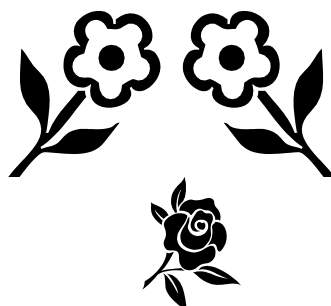
زمور حال

د غلیم په توره پرې سوې هسکې غاړې
په هر کور کې مو مور کې وهې بغاړې

خدایه سوله درنه غوروسوله را کړې
زمور په چم کې لوی واره د جنگه ژاړې

چې زمور وړانول غواړې ته یې وړان کړې
هغه خلک چې وژل دافغان غواړې

د دردونو ویادول موبله اېږدي
حمیدزی کله شمیرلی سي ويجاړې

رون سيند

دميني ننداره

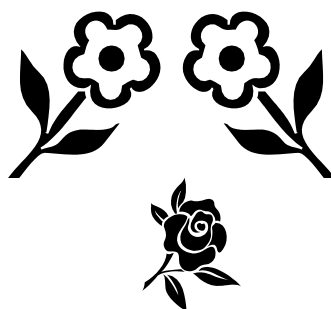
چي صحراوي تنده لوره وي گرمي وي
بنده ساوي خنكدن وي دمرگي وي

ددي وروز حمتونه پپر هوسادي
چي مئين يي جانان نه وي جديبي وي

دربستني ميني درده نه خبرمه سي
زره خفه وي واره ژوندي يي په خواري وي

دمئينوپه زره روغ خاي موندای نه سي
توروي سکوروي هره برخه يي زخمي وي

حميدزي د عشق درشل ته ورتلاي نسيم
تخت يي دردوي په ازغويي پاچاهي وي

رون سڀين

عاجزه اوسه

دخيل بنايست تري اندازه ورکه سوه
مغروور سري څخه آينه ورکه سوه

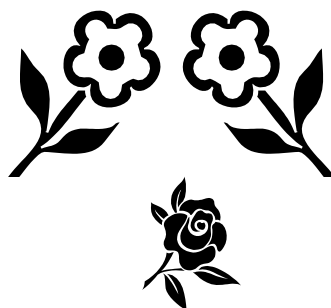
تاورته ورچي کره لاسونه په ناز
دها رقيب څخه کينه ورکه سوه

مورن د ډيوو په خواکي ژوند تيروو
خکه زمورن څخه تياره ورکه سوه

تاورته دوست چي کله غږ وکرلو
غليم ظالم سه زمورن کيسه ورکه سوه

ژوند ورله هله سره لمبه سو واوره
پښتون سري سه چي شمله ورکه سوه

ماورته توکو کي داناوويل
خوار حميدي څخه جمله ورکه سوه

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

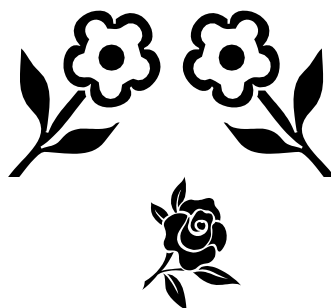
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دنبوسړيو كړه

تبرى يم ساقي راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دنياكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

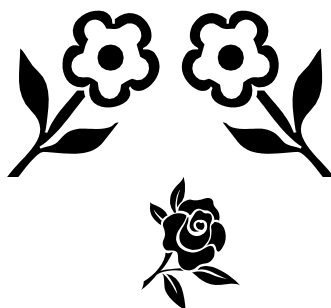
په سمندرکي داورونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووخي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سڀند

دگلو ماليارته

تورشپه کي در غلم سهارنه وو
ياره ستا په کلي کي مي کارنه وو

تش مي ديدن غوښتي ستا دمخه اشنا
زړه مي د دردونوسه کرارنه وو

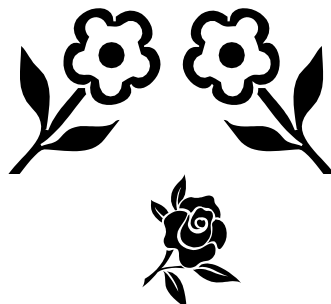
زه وم منتظر ستا د وصال اشنا
ژوندکي مي بغير کوم انتظارنه وو

اوس درته خيالونوکي سلام وایم
خیال سلام نه پرته مي کوم چارنه وو

وايمه هغوته چي جانان مي و
دي نه مي په ژبه بل اقرارنه وو

ته مي کړي دلبر آشنا په دي خاطر
ستا بغير نړی کي بل ماليارنه وو

خه درومه وخوا ته دهغه ورسه
واوره حميدزيه که انکارنه وو

روپ سڀنڊ

دمرگ انتظار

دانري ده څومره لنډه
ماترلي لويه پلنډه

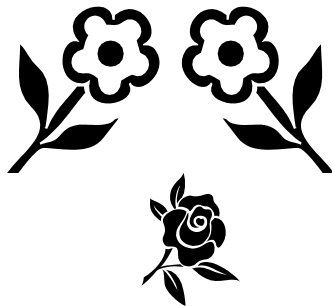
بس تلابن کوم ڊڊو
دنيکي نه لرم ونډه

آند کي ورک یم دعیشونو
گناهونه مي بر بنده

هریو سمت ته مي تقوا ده
زه تقوا سه یم په منډه

داغزوپه کټ مي شپه ده
داورونویم په څنډه

حمیدزيه رڼا نسته
چاډيوه کرل راله شنډه

رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوی

په گدو وږوسردی
ورورته چاره ورکوی

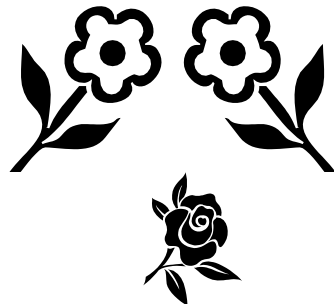
د دوی خبرې واوره
غلیم ته زره ورکوی

خوبونه لوی لوی وینې
هوډته څه نه ورکوی

صفت یې نه خلاصیږي
وچ سه لانده ورکوی

مینه خودې ته وایې
دژوند خواږه ورکوی

حمیدزی څه پوهیږي
ټولوته زره ورکوی

رون سیند

دالهام سمندر

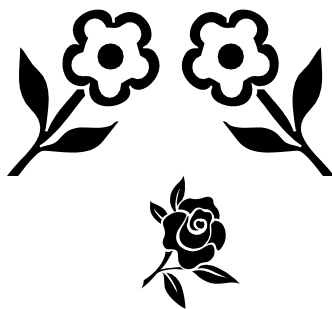
دالهام په سمندر کې غوټې ومه
دخیالو دبناردرشل ورتکوومه

دردونو او اوزونه ترینه خیري
دزخمي زړګي خمونه ورګنډمه

دهیواد په پرهرونو ژړاکاندم
دکتاب دبنی درمل ورته راوړمه

دجانان دلاس اوبوته انتظاریم
دچېني په څنډه تندي څخه مرمه

دقلم څوکه تیره ده ځان تري ساته
حمیدزی قلم پمبوکي نغارمه

رون سيند

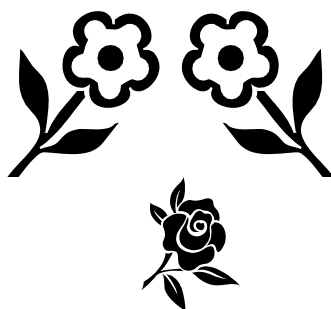
ديتوبى غم مي

دغمونوپه دي چم كي مي سقون دي
زما حوانى كي دمستىوسه بيلتون دي

دخالق په خلقتونو كي اندورى
زما په نيكو دلدارسره ترون دي

كلكي تيرى هم پستي راته معلوميري
زما په مينه كي خپل سوى داجنون دي

حميدزى دخان دردونوكي راگيريم
ديتوبى غم خورلى مي لرمون دي

رون سیند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

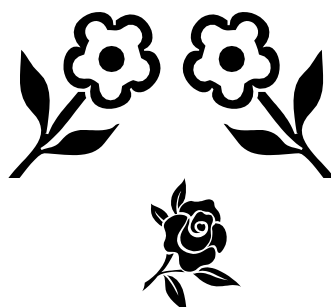
وېره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سیند

دلته بڼگڼې بريالي خلگ کړي

دادخوښيو دخوبونودونيا

داسوالو دخوابونودونيا

دلته غمونه درخوښيوډپردي

دامؤمن دعذابونودونيا

دلته ليلا توري جامي اغوستي

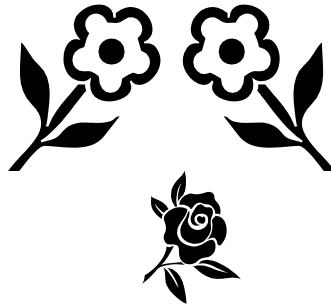
داسپيڅلوتوابونودونيا

دلته بڼيگڼه بريالي خلگ کړي

دااخلاقو ادبونودونيا

دحميدزي وزرکوتري په شان

دادچټکو عقابونودونيا

رون سڀند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

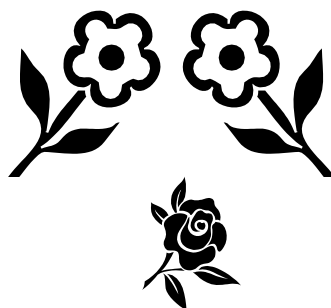
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يى حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هريوچار

رون سیند

خورژوند

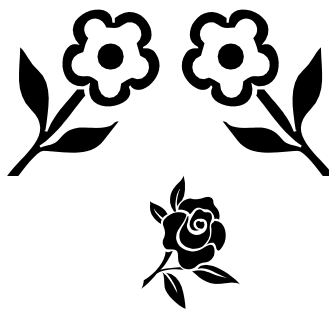
دغه قلم دغه یوه توره او چاره ده زما
دغه ده خاوره دغه سینددغه حجره ده زما

ددغي خاورې په منځ داچې دا گلونه بنکاري
دغه کتاب دغه شپیلی دغه رمه ده زما

ددغه کلي چي په منځ کې ها لوگي بنکاري
دغه مي کوردغه مي ځان دغه کوڅه ده زما

ددغي لاري په ها خواکې چي سندري وايي
دغه تپه دا ولوله دغه ناره ده زما

اي حميدزیه که دژوند څخه دې خواتوره سوه
داغه دی دار دغه خنجر دغه تيغشه ده زما

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

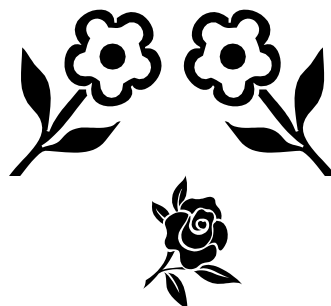
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت دايبى خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لار دايبى عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سیند

ولي؟

نری ودانه ده خو
ماته و پرانه بنکاري

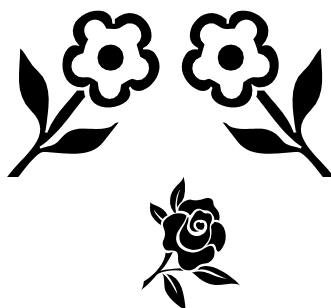
په مفته نه خپليري
جنت آسانه بنکاري

خپلواکي څه ته وايي
ددي زندانه بنکاري

په اسلام سر ورکوي
نوم دافغان بنکاري

نورمي زړه دردنه کوي
رقيب پښيماڼه بنکاري

حميدزي ستوري ويني
ستوري آسمانه بنکاري

رون سيند

بنوونكي ته

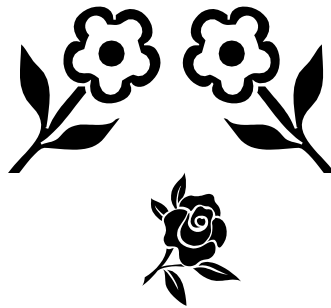
دبنوونكي په عزت باندي خان بناډكړه
درناوي باندي يې خپل ايمان ابادكړه

چې دننيكو كړي بنوونه اوليادي
په دوستانو دپاك رب تل اعتماد كړه

معلم هغه دی چې سيخ دي په نيكي كړي
دبدكارو استادانو خان ازادكړه

چې عالم وي او تعليم درته ډالي كړي
په مجلس كي دښاغلو دور فسادكړه

دمعلم درويه دانړۍ رو بنانه
حميدزيه احترام تل داستاد كړه

رون سڀند

نري ته چي راغلم

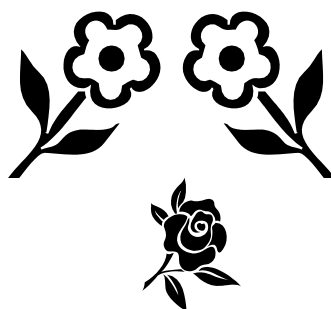
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙاڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينله
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سیند

ژوند

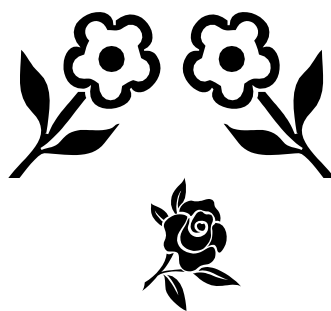
ژوندون خومره دغم دک وي
چې خپل زړه درسه ازاروي

که وي څړیکه که پرهروي
همه واره دخپل یاروي

دخانگو څخه نفرت سي
که شیبې شي اوپه شماروي

ددي دنگو غروسرونه
لالويدلوسه لچار وي

حمیدزی به درسره يم
که نیکیوکي دي چاروي

رون سڀند

ڊيور نڌڀيل سوي ڪر بنه نه منم
زمورن ترمنخ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنخ دجبر خنڀرونه دي

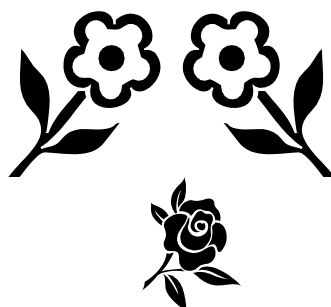
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڀنتانه يويو جدا ڪيونه
ڇه ڪه اوس مومنخ ڪي داو پشونه دي

مورن په دوونو مونو تير ئي ستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومو رواجونه دي

موردرنه په خواست خيل مي نه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سيند

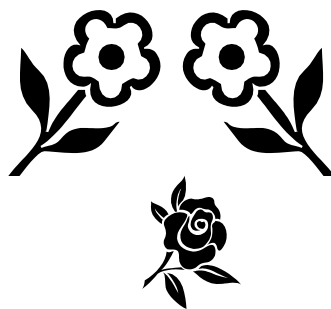
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم ڪي دهر ڇه ڇا بونه ڏي

نشم بيليدلي ڏخيل ورو ڇه
دا ڏيپن تني خولي مي قولونه ڏي

زما مٽي قوي ڏي تاريخ وگوره
بس تش مي ڊجنگه نڦرتونه ڏي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلاص واره ورونه ڏي

زه حميدزي ڊاڪرينه ڏي نه منم
ڏي ڊلاسه ژوند ڪي موغمنه ڏي

رون سڀند

سپورمي

سپورمي رڻا دي ميان خوبنوي
تياري راتل دي غمازان خوبنوي

هغه دي زوي نه دي چي تاورانوي
ستا ورائيده به خاينان خوبنوي

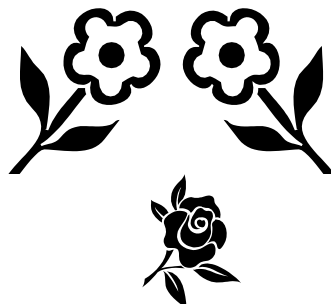
دکلي کوره څخه وتښته هه
وژل دورورخوبي ننگان خوبنوي

خان دي په نيغولاروسوخ کړه خوانه
کږي وږي لاري ماران خوبنوي

دقلمونو سه ماني جوړي کړه
ماني دپوهي عقلاڼ خوبنوي

کتاب کي نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوي

نوم په نومو کي دجانان ښه لگي
حميدزي خپل ښکلي جانان خوبنوي

رون سیند

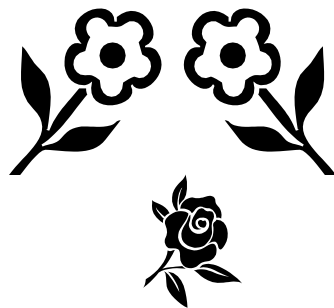
دماشوم خندا

دماشوم چي دخنداخومره بنکلایوي
داسي بنکلي دهيوادمي هره خواوي

زما هیواد دبنکلاگانو مجموعه سي
په سپرلي کي چي مرغان يي په نڅاوي

بدرنگ مه وايه بنایسته افغانستان ته
که نه خوله کي به مي تل تاته بنیراوي

حمیدی دپښتانه په نوم نازیرم
پښتنو سره آباده پښتون خواوي

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوالم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

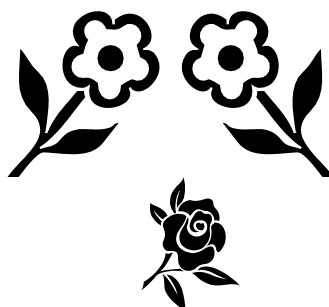
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سڀند

وره جهان خوندکوي
خيال دجانان خوندکوي
غماز پښيمان خوندکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خوندکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خوندکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خوندکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خوند کوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خوندکوي

دخان جهاننه سه ورک
ياد دسبحان خوندکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خوندکوي

دحميدزي خبره
وره جهان خوندکوي

رون سڀند

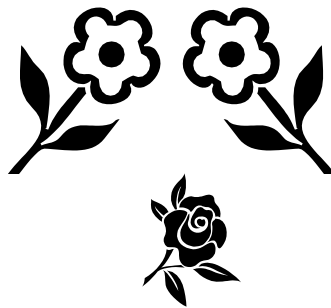
د زهر و جام

جام د زهر و د ساقي په لاس مزه کا
شربونه د دونيا وړه چپه که

چي خواږه جامونه زماننده نيستي کړي
خدايه ما دسترساقي په جام اوبه که

د شرابونوش به هله خمار مات کړي
چي د گل جام وي په لاس کي اوبيده کا

خدايه حوض په غاړه خای زما پيدا کړي
حميدزی دخپل جانان په جام نشه که

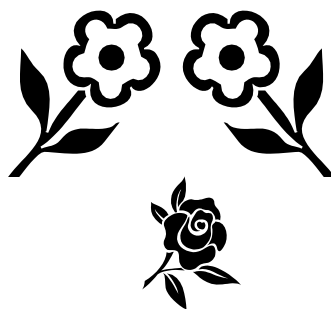
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم
زه دغمونوپه لیدو عدت یم

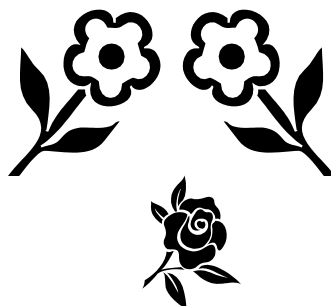
دپښتون قام زخمونه زما زخمونه
دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته
زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کي شمارم
حُمکه او هسک کي په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی
دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامي نشلومه
زه حمیدزی په رغیدو عدت یم

رون سيند

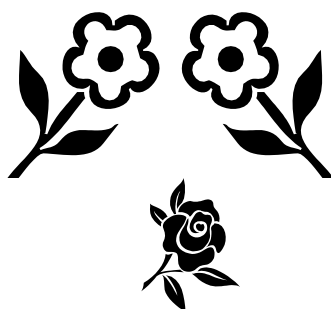
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسک اور پاندوی
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادی راته دالی پراخه سينه کرل

چي نیکونوموننگ وکړ په تاتوبي
دي خپانده لوی سيندويي ننداره کرل

تورؤ سورز غون بيرغ دي تل رپاندوي
دي ويوباندي غليم زمورسه کينه کرل

هسک هسک غرونه دخوښي سندرې وايي
خپلواکی مومبارک شپون داتپه کرل

حميدزي ته خپل هیواد دخانه گران دی
زړه کي مينه دهيوادبي ميلمنه کرل

رون سڀند

دونيامي وتل دزړه په تله
ما دالهام خزانه وموندله
پکبني جانان وونورڅه نه وه هلته

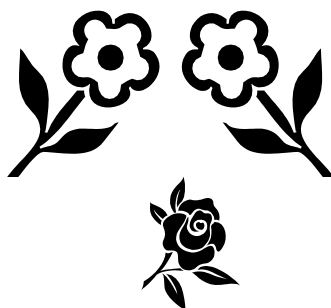
دبنکلابنارته چې مي سرکړبنکاره
بس يوارمان وونورڅه نه وه هلته

دونيامي وتل دزړه په تله
پکبني زندان وو نورڅه نه وه هلته

زما دژوندڅخه سپرلي ليره وه
پکبني خزان وو نورڅه نه وه هلته

دمتقيانوپه کاله ميلمه سوم
ميني دوران وونورڅه نه وه هلته

دحميذي سره دردونه ميشت وه
دغم داستان وو نورڅه نه وه هلته

رون سڀيند

بي ننگ دی؟

مسلمان چي دخيل وروردسرقائل سي
دخوبني ژونديي دغم لورته بدل سي

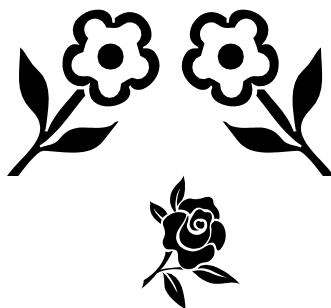
څوڪ چي ظلم په مظلوموڪري بي ننگ دی
يا هغه چي دغليمه سره مل سي

وران تاتوبي ابادي درڅخه غواړي
مهربانه دی الله(ج)ستونزي به حل سي

په قلم باندي ودان افغانستان كړه
چي خوبني دي زړه كي پاته تل ترتل سي

دزړه دردڅخه سلگي وهم په زوره
ديبنتون چي دبدی لورته مزل سي

حميدزي په خپل تاتوبي باندي وياړم
هراغزي دخپل هيوادمي راته گل سي

رون سیند

حبیب می

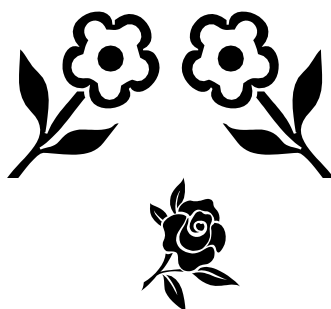
دمور اوپلارنه راته گران حبیب می
دوار و خلکولار عیان حبیب می

په بنکلی مخ یی نری بنکلی بنکاری
واره جهانه قدر دان حبیب می

په لوی میندان کی مرستندوی دی زمور
دالله (ج) دوست دی مهربان حبیب می

ستاینه یی زه په کومه ژبه و کرم
دخیر بنیگنودی باران حبیب می

حمیدزی درود اوپیری سلام وایمه
راته په زره دی هر مدام حبیب می

رون سڀيند

هنرونه

د غم په شتون کي خنډيدل هنردی
د زرگي دردار مـول هنـردی

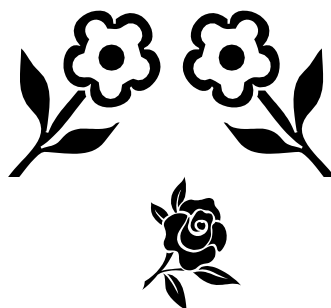
د خينو و خلگوپه دوستی پيښمان يم
د خينو و خلگو خپلول هنردی

لاس کي قلم خودی د ډېرو خلگو
خود قلم بڼه کارول هنردی

په شاعرانو و الهامونه اوري
د الهامونو وچاڼول هنردی

کتاب لوستل خوپه آسانه کيږي
د کتاب مغز راسپړل هنردی

حمیدزی غوړمه چې اوبښکي توی کړم
د دواړو سترگو ژرول هنردی

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی اوبوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

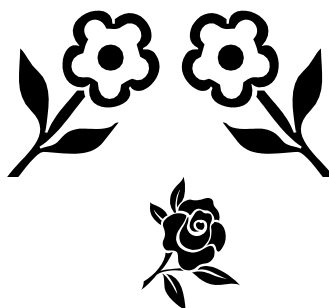
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

کرووعدوباندي پښيمانه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سڀند

دخيال سفر

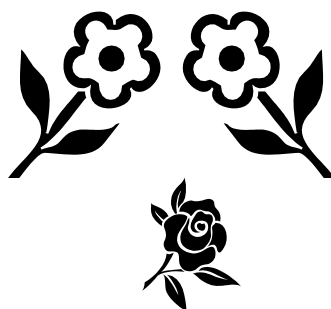
په وچو دښتو کي گلونه ښکاري
دلته د لوی الله (ج) فضلونه ښکاري

حُيني وگري په خپل ځان مټين کري
حُينو مخونو کي لعلونه ښکاري

لاره ده نيغه که پري وړاندي لارسو
په دغه لار دنيکو پلونه ښکاري

بريا دي وموندل که زړه دي پاک سو
د جنتوور کي حالونه ښکاري

حميدزی بيالارودخيال په سفر
مخ کي يې گوره څه چلونه ښکاري

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسنگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

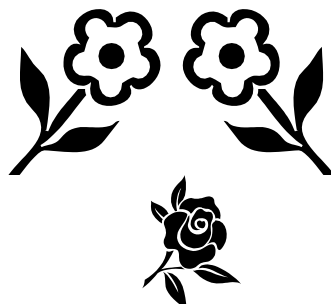
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيكوتله در نول لتوم

هڅه كوم په نيغولار و لارسم
دبدكرو پنداخيستل لتوم

سرونه تيب ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سڀند

دروح جفا

يا دگناه پيتي په سردى زما
ياراسه ورکه ده ددعلم رڼا

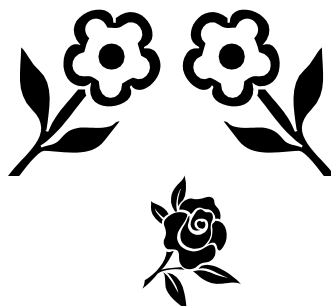
زه خوب ليدلوباندي ژوندتيروم
خوب مي تعبیرنه لري يمه خطا

دنړى خلگ په خدا ليگا دي
زه سلگى ومه يمه تل په ژرا

کوم کارونه بيله فکړه هميش
خکه غمونه مي دي بارپه ملا

سپرلي کي وينمه خزان گلونه
سترگي مي نه وينې خلا اوبنکلا

مل مي دى وهم دوجوددبدو
حميدزى دارنکرم درح دجفا

رون سڀند

تاريخونه موراسوئي
خومره ډبردي زمور غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ويجارموي تاتوبی
دظالموپري ظلمونه

تاريخونوموراسوئي
هم يي مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پري خبردي عالمونه

ياخومورپه خوب ويده يو
يامومات دي اندمونه

راسي ورنومتفق سو
رايوخاي به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چاري وکړو
موربه روغ کړي ملهمنه

حميدزيه نفاق اوردي
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀند

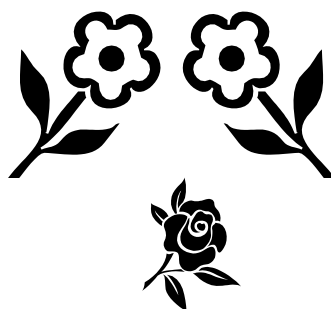
پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دتول جهانہ گران دى
په بنکلاباندي مئين يي هر انسان دى

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
حلاندلمردى تول جهان باندي ربنان دى

مور وپلار اوداتتوبى مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلوکي ناتوان دى

پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دى

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه سترتوپان دى

رون سیند

پوهه بڼه ده

که پاچایي هم غریب یې مسلمانان
که بڼیگني درسره نه وي انسانان

عاجزی باندي انسان بڼکلی بڼکاری
لویي بده ده هم ډکه دتوانان

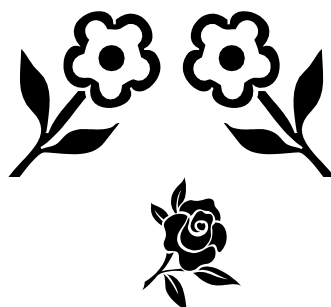
خان اصلاح کړه داخلاقونمونه سه
بڼه اخلاق دي یوه برخه دایمانان

علم وکړه هم یې نوروته ورزده کړه
پوهه بڼه ده خوښه کړي ده سبحانان

دظالم ملگري مه کوه هیڅکله
تل تر تل اوسه دونیا کي مهربانان

یادول دپاک الله دي یو وعدت کړه
زړه دي پاک کړه په ذکر ونود سبحانان

حمیدزی بس دخپل نفس سره په جنگ یم
دبديوسه بیریرمه مدامان

رون سيند

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
تيري وجودباندي گنډمه اوحم
تندر فضا کي ماتومه اوحم

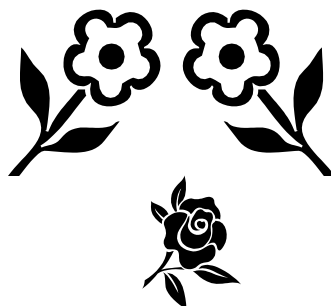
په وچه دبنته کي گلونه موندم
گلبن اغزونه خلاصومه اوحم

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
خپل پياوړتيا بنکاره کومه اوحم

دجانان هيله مي دزروگتيل وه
دلته خوزرونه هم پلورمه اوحم

ژبه به پري کرم کي دروغ وويل
دبدوکرکه به کومه اوحم

په حميدزي باندي مظلوم قدرمن
ظالم به چيري نه ستايمه اوحم

رون سيند

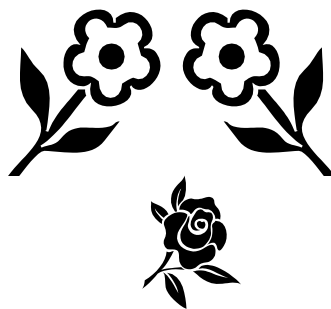
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئینان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پټې نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سڀند

پگري مي سرباندي توپان نه پريڙي
دخيل قسمت خه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

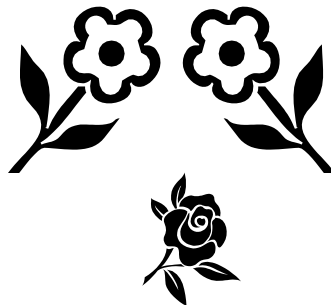
دمدومي شت يم دتيارو په بنا رکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريڙي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبي دي زخي زخي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سڀند

قاتله توره

لاله انديم په رڼا پسي د علم
بي ڪر اريم د بديوسه د ظلم

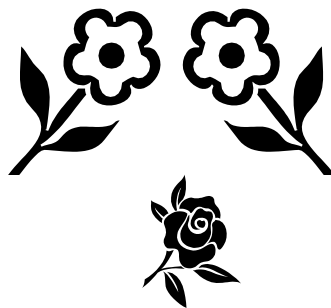
نيغي لاري مي خوبنيري پري مزل ڪرم
د بريالورته په لوڅو پينوور ځغم

احمقان راباندي خاندي نه پوهيري
زه په تيره دا قاتله توره ولم

مينه ڪاندم د قلم سره په زغرده
دي وگرو ته مي ډاڪرن بنڪاري جرم

ها وگري د كلونو څخه خواردي
ها وگرو ته ڪتاب لاس ڪي لوي شرم

دا غزومنځ ڪي گلونه دي غوريري
حميدزيه پښتانه د گلونرم

رون سيند

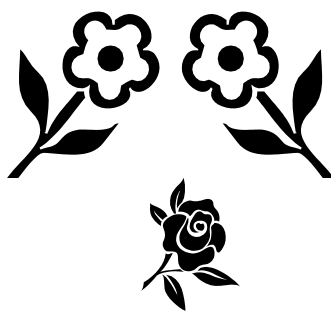
اوبنكي پلورم
خپل دژوندشې بي تلمه
لوی غمونه زه گالمه

په تياروكي مي منزل دی
درنا منزل ته حمه

په اغزوباندي مي شپه ده
دهيواد دغمه مرمه

خپل وجودمي دبنمن بولم
ستا په يادې زورومه

درقلم مي اوبنكي خاخي
حميدزي اوبنكي پلورمه

رون سيند

گرم يو

مورن په خپله خپل چم ويران كړى دى
خكه دپير ديو نه خيرات غواړو

لاري مو دپوهي بندي كړي دي
اړيو دغمازو نه زكات غواړو

خپل دورور په وينو تنده ماته كړو
غزكړو چې په كلي كي جومات غواړو

نه مودى لوستلى دبريا كتاب
خله دنيكبختو شان حيات غواړو

منخ كي مونفاق سره ويشلى دى
بديو قلمونه مومات مات غواړو

جنگ مو په مغزونو كي كرلى دى
رځي خخه پك ټول كاینات غواړو

وايي حميدزى په دعاگانو كي
ربه كړاونوسه نجات غواړو

رون سیند

کلونه کیری وژل کیری پښتون
مدو مدو څخه زوریري پښتون

پرهر پرهر یی دې دچم گلونه
مرگ یی روادى لاقتلیري پښتون

څوک یی کافر څوک یی مجرم یادوي
دمسلمان په نوم زوریري پښتون

ظالمو کړي ورته یوصلا ده
دغلیمانونه خوبنیري پښتون

دخوب یی ډېري مودی تیري سولي
نن یا سبا به راپاڅیري پښتون

خپلو رقیبوته ځواب ورکوي
دنیکمرغی سمته ستنیري پښتون

دبیټ کاله کی به مسکا خوره سي
بیا به هیڅکله نه ژریري پښتون

په خپل قلم به نړیوال هیران کړي
وپاس هسکونوته به خیري پښتون

رون سيند

دبنونځي نوم به يولى ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دورنومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوى هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکړو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرور غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلى چې په پوهي به سيالي کړو
که رښتيا نړى منلي خپل په تنگ يو

مورن که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړئ چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندرې نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سپند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لرزيري

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانريزي

چي په بيلو لارو تلله
ها سيندونه به گډيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخيږي

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غوريږي

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيږي

په صحراوکي چي مېشت وه
دېنو سمته ستنيږي

رون سڀند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساڪيري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غوريڙي

بنڪلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانه به يي ژريڙي

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورنډ نوم به هيريڙي

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري پاريري

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

رونځ سږند

دکړاونو څخه سترې يونور

ته هوساينه مو ژوندون کي ابدې کړې خدايه
سترې وگړي يو په چم کي موبنادې کړې خدايه

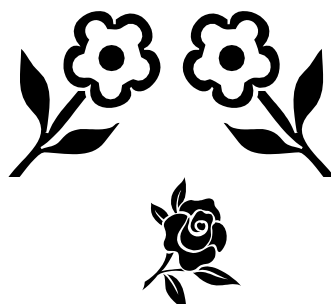
مودې سوي تېري زمورپه زړونوکي اورنه ميشت دي
زړوکي موميشتي دبرياوو خوشحالي کړې خدايه

ستا بنده گان يو ستا په لاره دمزل هيله کړو
هوډ مو پياوړی دديو موخالي کړې خدايه

دکړاونو دگالو څخه سترې يون نور
دستونزو ليري زمورخور انوزنگي کړې خدايه

دجنتونو په خيالونوباندي زړه صبرؤ
زمور او گل ترمنځ راختمه جدائې کړې خدايه

درناگانو درناوي باندي پوهيزو پريمان
دحميدزي په هيواد هرخوا رنائي کړې خداي

رون سینه

ترمنخ مولیکه نسته

دتورو وریخوپه شان دلته خوزرنه توردی
دخپیل ملت دغمه خوبشرونه سکوردی

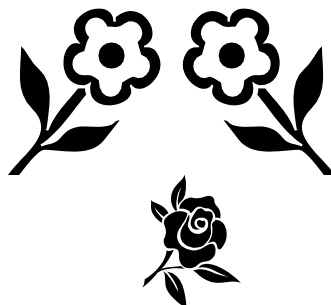
تاتوبی خان بولی خو ورله خدمت نه کوی
په دی غریب وهیواد کی کاره آندونه زوردی

مورته ددوست خطاب کری په فریب مووینه حبیبی
دوستان مونشی کیدای ز مور وجودته اوردی

کله اتک یادوم کله ارغند او هلمند
ددی سیندونه اوبه زما دبنکلی کوردی

مور دی دیورنده منو ترمنخ مولیکه نسته
دایبنتانه وگری واوره بس ورور ورور دی

دخپیل هیواد زخمونه خپله گندمه خلکو
دحمیدزی خیالونه دخپیل هیواد په لوردی

رون سینه

وخته موردرنه غافل یو
په از غوکې په مزل یو

قدر نکړو دگلونو
و بلبلوته اجل یو

دتیارو وینار ته درمو
درنالوري ته شل یو

کتابونه موسوځلي
دجاهلوسره مل یو

نیک وگړي موبدایسي
وبدانوته خپل خپل یو

مور په ژونديو غولیدلي
په گناهوکې اول یو

وراندې تگ یې ز غمای نسو
خپل دورورسره په چل یو

مور که یوسو علم وکړو
حمیدزی تل به گل یو

رونځ سيند

ولي ورونه پريوبل نكري باور
ورور خورور ته دي په شان لکه دغر

مومنان خو ديوبله سه زاريري
ديوبل مرستي ته درومي په مال سر

خوريوالي دي تاتوبي پري جوړيري
اتحاديه شان دکان دي دسره زر

هيڅ وگري دخپل خانه پوره نه دي
نسته بيله ارتيا دلته هيڅ بشر

پښتانه که په يوه تغر اتول سي
هيڅ يو غشي به پري ونکري اثر

که وگري رخه کاندې ديوبله
تيرايستلي دي ابليس په خپل هنر

حميدزيه مسلمان په تقوا ښه وي
په اسلام کې هيڅ باک نسته دتبر

رون سڀيند

نوم درب دی څومره بنکلی
هر مخلوق ته دی منلی

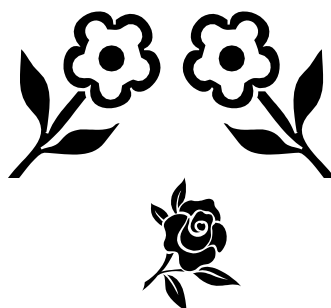
لمراوستوري يې کړي ذکر
خالق وارودی ستایلی

ثنا وایي اوبه خاوري
پاک مولادی ډېر سپڅلی

پاکو زړونوکی جاري وي
الله وایي هر بناغلی

هروگري چې يې یادکړي
درحمان وی نازولی

حمیدزی دي ثنا وایم
په گناهویم لړلی

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستايلي الله

دخپل هي واد دغمه
نه مي اودريږي ژړا

پښتومي وياړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لويه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حميدزی وایم رښتيا

رون سڀند

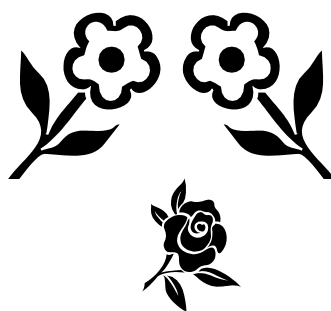
ستا دمخ دڻڪلا وڙانگي
زما دزڙه پھ سر رادانگي

ستا خبري ھومرھ ڻڪلي
مينان دي ورتھ خانگي

سڀيلني شم درتھ گلھ
ستا دي ڻڪلي وڙاھ خانگي

ستا پرلاره ڪھ ڇوڪ لارو
ھغھ موندې ٽوله پانگي

ستا دين زما ده هيله
حميدزي وهم غرانگي

رون سېند

جوړم وکړئ وپران هیواد
دوختونودی برباد
خینو خرڅ کرپه پردیو
چا بیا خور کرلو فساد

هر وگړی دلته گرم دی
چا موکور نکړ آباد

کښت دگلو کړئ په غرو کې
منځنه وباسئ تضاد

خپله جوړ افغانستان کړئ
پرچا مکرئ اعتماد

توره پوښ کې کړئ راگیره
پر کتاب کړئ اتحاد

زما تاتوبی جوړتیا غوړي
نور یې جنگ نکړئ آزاد

مور یو ورنه پردی نه یو
ز مور ترمخ نسته عناد
حمیدزیه تاریخ لوله
تیر وختونه کره رایاد

***** ۱۲۷ *****

رون سینه

دینو انکار مه کوه
دظلم کار مه کوه

تل دبدی یی تبنته
داغز و دار مه کوه

په نیکو لار و در مه
نور انتظار مه کوه

ژوندون دباد په شان دی
په ژوند اعتبار مه کوه

کره مشوره همیشه
په کار تلوار مه کوه

دیوهی لار کره خوښه
په قلم وار مه کوه

حمیدی وزور وه
زړه نور کرار مه کوه

رون سېند

د عشق پر لاره راته تلل بدبڼکاري
دمیني خان راته ژغورل بدبڼکاري

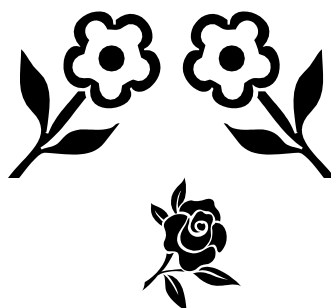
خپل کړوته گورم اوبدلون راولم
خان په تش هیلوتیر ایستل بدبڼکاري

د گلوبوی خویر هرچا بڼه لگي
اغزي دبیخه خخه کښل بدبڼکاري

پوهه انسان ته نیکمرغي ورکوي
د جهل لاري تش خاړل بدبڼکاري

رښتیا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وایوباندي خندل بدبڼکاري

حمیدزی لاردنیکو بڼه پیژنم
دبدو خان هم خبرول بدبڼکاري

رون پي سيند

ستا يادونه مي خپلوان دي
خكه گران راته دخان دي

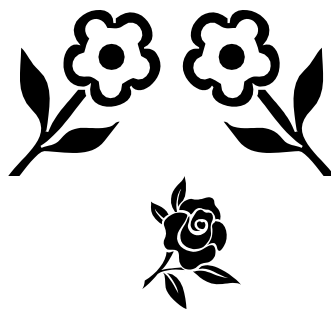
زړه مي تا غواړي در بيزي
قدمونه مي لـرزاند دي

ستا نوم خومره بهترين دى
غوړيدلي پري گلان دي

وخته ستا غيره لمبه ده
توپانونه دي روان دي

دنړى په گل مين يم
كـروانه مي ودان دي

چي مين په بـنكلي نه وي
حميدزى ناپوهان دي

رون سڀيند

والوزم آسمان ته الوتل پيل ڪرم
خان ڪورم دهسڪ خواته ختل پيل ڪرم

دانري بد رنگه راته نه بنڪاري
ولي دخپل زره غريب وڙل پيل ڪرم

مينه دلته هر خوا رنا گاني ڪري
خان سره مي بدڪرم چي خندل پيل ڪرم

وگوره دغرونو داعاجز وجود
زه ولي غرور ته نخيدل پيل ڪرم

مرگ مي درسرو وينو رانبردي دي تل
اخ بد يم گناه ته چي ورتل پيل ڪرم

داخبره خان ته ولي نه ڪوم
ڪله به دراز سمته مزل پيل ڪرم

ربه ته مي مينه زره ڪي ميشته ڪري
هسي چي دزره مي رغيدل پيل ڪرم

مينه سوخي وونڪي مي په خواڪي ده
ياد چي دنبڪلا ڪرم سوخي دل پيل ڪرم

رون سڀين

وران ڪره دبيلتون ديوال
لوي تري سڀين ڊگر جور ڪره

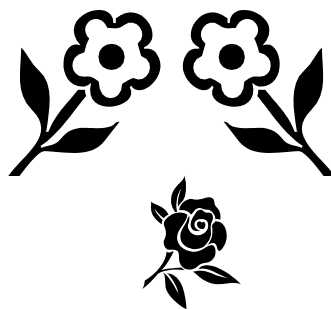
مه مننه دروغ دچا
نيڪ دي خيل بشر جور ڪره

پير دڪتابونو ڪره
پوهي سه قمر جور ڪره

ووينه بنڪلا هرلور
بنڪلي دي نظر جور ڪره

وستايه خالق (ج) دي خيل
خائته دي کوثر جور ڪره

وايي حميدزي بنڪاره
قامه خيل خيگر جور ڪره

رون سڀند

مادي دد ښځه تل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دئ
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميديزي دتخيويال تاله
تا دخپل بريارسي نيولي ده؟

رون سڀند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هيواد په غم
زما وگل هيواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
ر به اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په ليدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنيکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښيږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هيواد دښ په شان ښايست لري
بس دسولي ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حميدزي سره رنگين غزل
غم وه هيرولو ته لنډی راکړه

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوڀني نسته دلته واره انديڀني دي

دچا ڙاري اولادونه مسڪينان دي
دچا سترگي دفراق تڪي سري دي

زمورن هيواد كي دکلونو سه جگره ده
دبنارو منح كي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله کاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان کره
دقاتل ماليار لاسونو كي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوږي کري بيگانو دسيبي دي

دکتاب مينه يي زرکي زره نسته
زمورن اوڀنو منح كي بي شمېره فاصلي دي

که يونه سو تل تر تله به کريږو
حميدزيه په نفاق كي تارکي دي

رون سيند

دخوب کول کله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

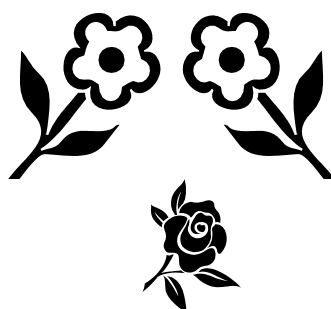
ديتمانو اسويلي اورمه
داژوندون ستړی دی ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزښته نه لري
غليم وژنه دستر قام راکوي

دهره خايه خندا ليري تللي
سلگی ژړاوي هر ماښام راکوي

د ورورو ژلو خومره غټه ډالی
د شهيدگل جسد انعام راکوي

راخه چي علم حميدزیه وکړو
د ژوندکولو ته دوام راکوي

رون سيند

دانري څومره بنايسته ده!
هره خوايي رنگينه ده!

مور په ژوند کله پوهيږو؟
په مور ځکه توره شپه ده!

علم نه کوو بد کاندو،
ځکه دلته لا جگړه ده

دخپلوي څخه منکړيو
زمور سه تللي کافله

خپل دورور په تيغ مرکيرو
دپرديو څه گيله ده

زمور وجود کي رحم نسته
قتل کړي مو ډيوه ده

بنونځي مودی سيځلي
هم رنگ بدې مدرسه ده

دنيکونو نومو نوم بدکړ
اخ تياره موميلمنه ده

رون سڀيند

نور جنگ گتلي يوو مور سوله غوارو
فقر خيلي يوو مور سوله غوارو

گلان مووژني هيخ پري رحم نه کري
اورو سوخلي يوو مور سوله غوارو

غوٽي موگل نه سوي دجنگ دلاسه
غماز رتلي مور سوله غوارو

دکلو وژني مو ظالم وگري
تيارو تي وري يوو مور سوله غوارو

ز مور په زرو کي يي نفرت شي ندلی
توپک خوار کري يوو مور سوله غوارو

ز مور په وينو يي ماني جوړي کري
غليم رييلي يوو مور سوله غوارو

دحميدي درقلم اوبنکي خاخي
جنگ ژرولي يوو مور سوله غوارو

رون سڀند

ورسته پاته دنري يو
دخنخير ماتي كرى يو

سمندر منح كې ډوبيزو
غورخيدلي دبيري يو

ديوبل خخه نفرت كړو
دغمونو دبيري يو

پوهه نكروپه اولادمو
لاغوښتونكي دمانى يو

تاريخونه موهي ركړي
اوس بناغلي په پگري يو

دښمنان راباندي خاندي
توپان وړي خو وړى يو

ديوبل خخه ليري
دگريوان خيرى تى يو

حميدزیه ارزښت مند يو
حماسي مستي لنډى يو

رون سیند

مور دگلونو نه ازار اخیستی
دبدو کرو نو مو بازار اخیستی

وخت سره لوبې بڼه په نره کوو
دخپله ژونده مو قرار اخیستی

دخپل هیواد مو وړانول عدت دي
دور ور په وینه مو تالار اخیستی

هسک کي سپور می مو په لیدو شرمیږي
دمیني لیک مو دریبار اخیستی

دژوند کول مو لازده کړي نه دي
دخان وژلو ته مو دار اخیستی

دخپل هیواد ودانول نه غواړو
بدکوو ژوند مو دچینار اخیستی

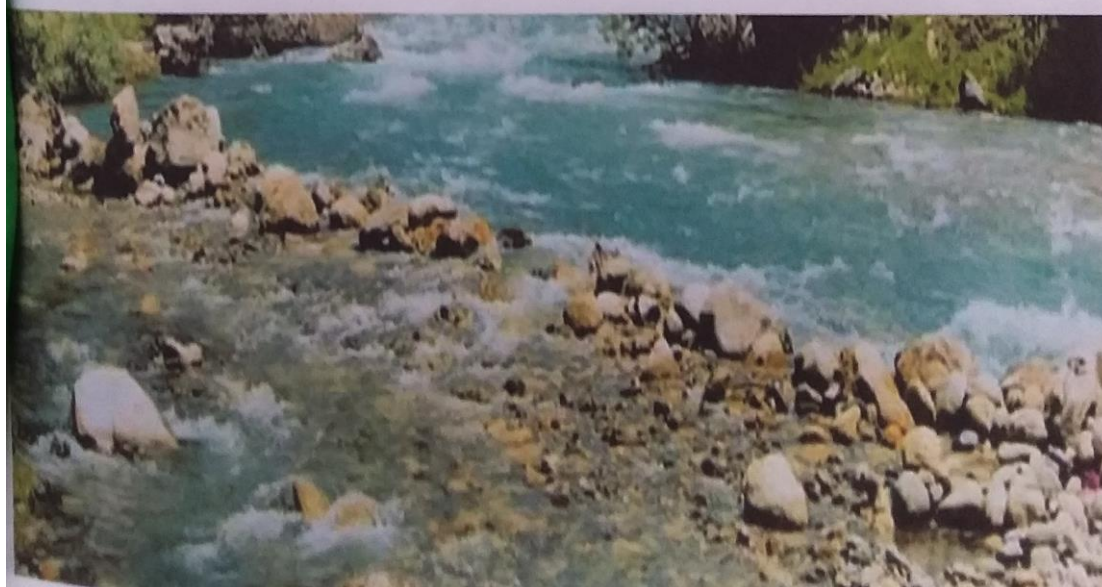
په خپل کلتور باندي ملندي وهو
ظالم اغیار زمور اقرار اخیستی
دجنگ غوښتنه بڼه په زغرده کوو
بدیوو لاسو کي مو انگار اخیستی
دخپل زرگي دصبرولو په پار
حمیدزي سترگو خخه کار اخیستی

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزي په انگرېزي (Mahmood Hamidzai) د خيرالله زوی، د حاجي محمد اقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال د افريل د مياشتې 24 نيټې سرسمون خوري د کندهار ولايت د ژړی ولسوالۍ په سنگحصار کلي کې زېږېدلی دئ. حميدزي د پلار زده کړې دخپل کلي دملا امامانو څخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې د ژړی ولسوالۍ د سعدسوري لېسې څخه فارغ او د مکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نیمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت د نرسنگ په څانگه کې کړي او د یاد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې د پنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**